

Bilag 15

Centralforeningen for danske Funktionærorganisationer.

København, den 25. januar 1950.

Centralforeningen for danske Funktionærorganisationer, der er hovedorganisation for 4 landsorganisationer og 21 personaleforeninger med et samlet medlemstal på ca. 14 000 funktionærer, tillader sig herved at henvende sig til det højtærede udvalg i anledning af det fremsatte forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

Det hilses fra vor side med stor tilfredshed, at det fremsatte lovforslag bl. a. også inddrager funktionærerne under lovens beskyttelse, for selvom de hygiejniske og arbejdsmæssige forhold indenfor mange handels- og kontorvirksomheder må antages at være tilfredsstillende, er det dog en betryggelse at vide, at disse virksomheder lejlighedsvis underkastes et tilsyn af specialister, således at såvel arbejdsgiveren som lønmodtagerne kan blive retledet, hvis der på grund af manglende teknisk viden findes forhold, der ikke helt ud er forsvarlige. Vi er af den mening, at i sådanne virksomheder vil forslaget ikke møde nævneværdig modstand, da eventuelle mangler sikkert vil kunne rettes hurtigt og uden større bekostning for arbejdsgiveren.

På den anden side er der ikke tvivl om, at arbejdsforholdene og navnlig lokaleforholdene er utilfredsstillende i mange virksomheder, endog sine steder uforsvarlige. Det er derfor af stor betydning, at der vil blive ført tilsyn med, at lokalernes rumindhold og ventilation står i et rimeligt forhold til antallet af de beskæftigede personer, at frokoststuer, garderobe- og toiletforhold er tilfredsstillende indrettet, at bogholderimaskiner, skrivemaskiner o. lign. såvidt muligt er anbragt i særlige lyd-isolerede rum, at skrivemaskinestole, -borde o. lign. arbejdsmæssige redskaber er hensigtsmæssigt indrettet, og at belysningsforholdene er tilfredsstillende.

Når den gældende lovordning forordner, at der kun i virksomheder, der beskæftiger mere end 5 arbejdere, skal føres tilsyn med bl. a. lokaleforhold, spise-lokaler, vaskerum etc., skyldes det formentlig, at man ikke har ment at kunne pålægge virksomheder af mindre omfang de økonomiske byrder, som et krav om fuldtud forsvarlige forhold på disse områder måtte medføre. Såfremt man på dette punkt lader mulige økonomiske betænkeligheder vige for det utvivlsomme sociale gode, at alle virksomheder, der beskæftiger arbejdere, underkastes tilsyn uanset arbejdernes antal, vil det efter vor mening være ganske urimeligt ikke at medtage kontorfagets udøvere, så meget mere som de krav, tilsynet her kan tænkes at fremsætte, næppe kan få samme økonomiske rækkevidde.

Når handels- og kontorvirksomheder hidtil ikke har været underkastet tilsyn, er årsagen hertil dels, at beskyttelsesloven oprindeligt har udviklet sig fra en maskinbeskyttelseslov og dels, at funktionærerne hidtil ikke har været organiseret i større grad, hvorfor standen som sådan i stor udstrækning har været afskåret fra at kunne gøre sig gældende.

De faglige organisationer beskæftiger sig fortrinsvis med medlemmernes økonomiske forhold, som nødvendigvis må komme i første række, og det vil være overordentlig vanskeligt for organisationerne at tage sig af de arbejdsmæssige forhold, men i mange virksomheder findes der nu samarbejdsudvalg, og efter vor opfattelse danner samarbejdsudvalgene et naturligt forum for fremsættelse af ønsker om ændring